

[Einer Jensen.]

Jørgensen og hans Parti, varer det aabenbart nogle Aar. Det ærede Medlem sagde, at et Par Valg eller to, saa vilde Retsstatspartiet — jeg gaar ud fra, at han mener det — være vokset saa stærkt, at det var dem, der kommanderede her i Salen. Jeg henstiller dog til det ærede Medlem ikke at være alt for overtroisk. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at Vælgerne godt kan ræsonnere over, hvad der foregaar her. Det ærede Medlem siger, at Regeringen kun har Understøttelsesforslag at byde paa; men han ved dog, at vi i Dag har haft fire Forslag til Behandling, sigtende til at skaffe Arbejde. De to Forslag om Støtte til Boligbyggeriet og Støtte til Kommunerne indeholdt Arbejde for 20 Mill. Kr., og dem stemte det ærede Medlem og hans Parti imod. Nu siger det ærede Medlem, at vi kun anviser Understøttelse. Jeg tror, at det ærede Medlem og hans Parti dog skal indrette sig paa at være nogenlunde konsekvente. Er det Understøttelse at yde Støtte til Byggeriet? (*Axel Dam*: Ja!). Er det virkelig Understøttelse at skabe produktivt Arbejde? Det eneste, de Herrer kan anvise, er Indførelse af fuld Grundskyld, men det kan de arbejdsløse ikke vente paa. Skal de vente, til det bliver gennemført, er de døde af Sult.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde nogle Bemærkninger om det Krisekasseforslag, der er stillet af den højtærede Socialminister. Han sagde, man fra Venstres Side maatte kræve, at den Lov, der skulde gennemføres herom, skulde hvile paa Principet Hjælp til Selvhjælp. Jeg vil hævde, at det gør Forslaget, det indeholder Hjælp til Selvhjælp; men Betingelsen for at gennemføre det er naturligvis, at man ikke søger at vælte de Udgifter, det offentlige nu har, over paa Arbejderne. De er villige til — det har de altid vist, og det viser de i Øjeblikket — at bære deres Del af Byrderne. Der er i dette Øjeblik paalignet meget store Ekstrakontingenter til Arbejdsløshedskasserne for at holde vore Kammerater fri af Fattigvæsenet, thi hvis Arbejdsløshedskasserne maa lukke af Mangel paa Penge, er der jo ikke anden Udvej end Fattigvæsenet.

Det ærede Medlem Hr. Krag rejste saa et helt nyt Spørgsmaal, nemlig Kravet om Arbejdsydelse for Understøttelsen med den paa Egnen gældende Fortjeneste. Det vil altsaa sige, at man for at medvirke til Gennemførelsen af denne Lov vil benytte den som Løntrykkerlov, thi jeg spørger: Hvad er den paa Egnen gældende Fortjeneste? Jeg staar her med en Avis, hvori der skrives, at omkring Svendborg betales

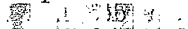
der en Arbejder med Familie 18 Kr. om Ugen. Det er altsaa „den paa Egnen gældende Fortjeneste“, og den skal man yde Arbejde for. Der føjes til, at der findes et Sted udenfor Byen et Tilfælde, som bør kendes. Det er i Vestjylland, hvor en Gaardejer med en Ejendom paa omkring 100 Tdr. Land opdyrket Hedejord i Vinter har benyttet sig af Nødstilstanden til at tage sine to Tjenestekarles Arbejde uden at betale dem en rød Øre kontant. Det er altsaa den paa Egnen gældende Fortjeneste, nemlig *ingen* Betaling for Arbejdet. Nu vil jeg gerne læse videre, for saa kommer, synes jeg, det, der har Betydning i dette Forhold:

„Den paagældende Gaardejer er fremragende Venstremænd, ivrig Tilgænger af Nedskæringspolitikken“.

Og det kan ikke benægtes, han har i høj Grad praktiseret den, han har skaaret Lønnen ned til Nul. Der føjes saa til:

„Det er ikke Armod og økonomisk Elendighed, som har været Gaardejerens Drivfjeder i dette Forhold, thi han er velstillet. Han er nemlig Medlem af Landstinget, og hans Kone er pensioneret Lærerinde“.

Altsaa det, man ønsker, er formentlig at benytte denne Lov til at gennemføre den paa Egnen gældende Løn. Men hvis det ærede Medlem opretholder denne Bestemmelse, tror jeg ikke, der er Mulighed, thi vi kan og vil ikke medvirke til Gennemførelsen af en Lov, der kan benyttes til Løntrykkeri, og navnlig ikke i den Udstrækning, som det aabenbart er Venstres Mening her.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne sige, at jeg efter de Udtalelser, han er fremkommen med, haaber paa, at det ligesom i Efteraaret skal være muligt at naa til Enighed om en Lov til Gavn for de arbejdsløse, som nu har ventet i Maaneder paa Gennemførelsen af en Kriselov. 

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg skal ikke komme ind paa den ærede socialdemokratiske Ordførers sidste Bemærkning. Vi ved jo alle, hvilken Værdi man kan tillægge den socialistiske Presses Beskyldninger overfor Venstremænd, saa den Bemærkning skal jeg lade staa uberørt. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem, at den gældende Lov fastslaaer Pligt for den arbejdsløse til at paatage sig Arbejde til den paa Egnen gængse Pris, og dette Princip kræver vi opretholdt, og-